

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 28.— Cor.
Pe jumătate an 14.— „
Pe 3 luni . . . 7.— „
Pe o lună . . . 2.40 „
Pentru România și strălăutate:
Pe un an . . . 40.— franci.
Telefon
pentru oraș și interurban
Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA

și ADMINISTRȚIA
Strada Zrinyi Nrul 1/a
INSERTIUNILE
se primesc la admini-
strație.
Mulțumite publice și Low
deschis costă șirul 20 fil
Manuscriptele nu se în-
napolază.

România și conflagrația europeană.

Pangermanism.

Reproducem, ca titlu de curiozitate, articolul de mai la vale din ziarul „Moldova”, deși el nu întimplă întreagă aprobarea noastră.

Uniunea tuturor Germanilor într'un singur imperiu; căci acesta este idealul național al Germanilor, visul lor de aur. Lucrul ar fi posibil de îndeplinit, deoarece nici o putere europeană n'ar fi în stare de a împiedeca unirea Germanilor;

Dealtfel ar fi și drept, ca acest popor cuminte, muncitor și cinstit, să se vadă odată unit într'un singur stat pentru a nu mai fi o jucărie în mâinile vecinilor ca în secolii trecuți și să-și poată îndeplini misiunea lor civilizatoare...

ar veni *Elveția-germană*, (28,000 km. p. și 9 mil. l.) care fatalmente trebuie să se unească la imperiul german; căci ea nu are ieșire la mare și nu poate hrăni populația ei fără ajutorul Germaniei care-i dă cărbunii și ferul necesar industrie... Intrând în federația germanică, Elveția n'ar pierde nimic, deoarece și-ar putea păstra forma ei de guvern, libertățile și chiar împărțirea în cantoane. În al treilea loc ar veni *Olanda, mărită cu Flandra* (49 mii km. p. și 9 mil. l.) Această țărișoară nu-i germană, ci numai germanică, deoarece Olan-

dezii vorbesc o limbă deosebită de a Germanilor; totuși ei au tot interesul de a se alipi la Germania, fiindcă numai așa ar scăpa de amenințările Englezilor. În adevăr, Anglia, care a răpit în trecut mulțime de colonii olandeze, stă la pândă ca să pue mâna pe Insulindia, cea mai frumoasă și mai bogată colonie a Olandei; această țară deci are nevoie de a se pune sub scutul Germaniei, fiind o țară agricolă și colonială, Olanda desface o bună parte din produsele sale în Germania; iar în schimbul acestora, cumpără cărbuni și tot soiul de produse industriale. Aceste interese politice și economice vor sili-o pe Olanda de a intra în federația germanică sau cel puțin a face cu imperiul o uniune vamală. Și într'un caz și în altul, Olanda nu va pierde nimic din ali-pirea ei la imperiul german, ci ar trage numai foloase.

Dacă toate țările enumerate aci s'ar alipi la Germania, atunci federația germanică ar cuprinde o bună parte din provinciile ce aparțineau în vechime „sfântului imperiu roman”; cu alte cuvinte, Germania cea mare n'ar fi altă ceva decât reconstituirea vechiului imperiu german”; cu alte cuvinte, Germania. Acest imperiu ar avea o suprafață de vre-o 500.000 km. p. și o populație de vre-o 95 mil. locuitori, în majoritate Germani.

El ar fi compus din mulțime de regate, principate, ducate și orașe libere, cari s'ar guverna în mod aproape independent, întocmai cum se guvernează statele din Germania actuală, atâta numai, că politica externă și comerțul din afară vor fi conduse de guvernul imperial, sub controlul Reishtagului.

Marele imperiu german va căpăta două porturi noi la Marea Nordului — Rotterdam și Anvers, și

cu chipul acesta, industria germană ar avea mulțime de porți de ieșire către piețele de desfacere și ar lua o dezvoltare colosală.

Din cele spuse până aci se vede marea deosebire dintre pangermanism și panslavism. În adevăr *pangermanismul* tinde numai la unitatea întregului popor german și dobândirea unor porturi necesare comerțului exterior, iar nu la împreunarea tuturor popoarelor germanice într'un singur stat, ocârmuit de Prusieni. *Pangermanistii* nu umblă după cuceriri de pământ străin sau după așerbirea altor neamuri;

Din contra panslavismul tinde la unirea tuturor popoarelor slavone într'un singur stat, în care ocârmuirea și administrația să fie în mâinile Muscalilor, limba oficială să fie cea rusească, etc.; cu alte cuvinte panslavistii urmăresc supunerea și dominarea tuturor Slavonilor și străinilor înglobați în masa acestora (Românii, Ungurii, ș. a.). Panslavismul deci este o primejdie pentru ome-

Un copil erou.

Era numai de zece ani, Polonez, și-l chema *Jasiek*. Într'o noapte de Decembrie, vuetul șrapnelor cari explodau și pârăitul flăcărilor ce mistuia întreg satul îl scoaseră împreună cu părintii săi, din cocioaba lor. Goniți de groază și de focul nimicitor, fugeau nenorociții, dar nu destul de iute. Un obuz îi prinse, și o clipă după explozie, *Jasiek* cădea cu un țipet de spaimă peste cadavrele părinților săi. Nu era vreme pentru desnađejde: vecinii aruncară pe băiat cu forța, într'o căruță și fugiră de acolo, departe, cât mai departe. Când și cum *Jasiek* sări din căruță, nimeni nu știe. O săptămână mai târziu, niște soldați îl găsiră în tranșee, într'o stare de plâns.

Aci începe cariera militară a lui *Jasiek*. Era de toate: curier, ordonanță, sanitar, și favoritul tuturor soldaților. Cum se lăsa amurgul, alerga ca un șoricel din tranșee în tranșee, și împărțea merinde, apă, *vestile cele mai noi*, și, mai cu seamă muniții. Munițiile erau pasiunea lui. Erau zile înfierbântate, când *Jasiek* nu știa ce e odihna. Când ici, când colo, se furișea sub grindina de gloanțe, târind după dânsul, un sac mare de muniții.

Odată cădea o ploaie de gloanțe așa de deasă și neîncetată, încât era cu neputință ca să ieși din șanțuri. Soldații îl țineau pe *Jasiek* cu forța ca să nu fugă; dar sosi clipa îngrozitoare când nu mai avură muniții.

În două rânduri purtătorii de muniții plățiseră cu viața încercarea de a se apropia de tranșee. Desnađejde cuprindea pe luptători. *Jasiek* nu mai ezită. Profită de un moment de zăpăceală, și o luă la fugă cât putu mai uite, în direcțiunea bine cunoscută de dânsul. După înfrigurate clipe de așteptare, în sfârșit sentinela descoperă printre brazdele cenușii un *dublughem* care se târa încet în spre dânsii: era *Jasiek* cu sacul de muniții. Li se păru deodată că focul dușman s'a mai muiat; soldații îmbărbătați suflară mai ușor.

Jasiek i-a văzut, și le face un semn vesel, când deodată, ca la o sută de pași de tranșee, explodează un obuz, chiar alături de el. Un strigăt îngrozitor, *Jasiek* se ridică de jos și-și pune amândouă mâinile la ochi. Dușmanul l'a văzut, și o adevărată grindină cade asupra lui. Băiatul hotărât, într'o forțare supremă, apucă sacul și pornește tremurând către ai săi. Încă douăzeci de pași, încă zece... Dumnezeule! Mai iute! Băiatul își încordează toate puterile

și acolo, la doi pași de tranșee, cade lovit în piept de un glonte.

Nu și-a dat sufletul pe loc; a murit după două luni, cu toată căutarea doctorului și îngrijirea infirmierilor. Și s'a făcut lui *Jasiek* o paradă cum n'a visat în viața lui. Pe pământ străin a venit mulțime de lume străină la înmormântarea lui. Soldații l'au veghiat și au dat onorurile militare. Au fost și toți ofițerii și colonelul și s'au descoperit înaintea sicriului lui. Adânc mișcat, un ofițer a rostit câteva cuvinte asupra copilului erou, iar pe panglicele albe ale coroanei de flori sta scris cu litere de aur: *Micului erou orfan...* La picioarele sicriusului cineva citește cu jumătate glas: *Ian Wisniewski, născut la Rychwald lângă Tarnow: Stare civilă: copil. Vârsta: 10 ani. Cauza morții: împușcat în plămâni. Mort la 10 Mart în spitalul rezervă din Hranice, în Moravia. — (Mold.)*

Numărul poporal pe 1 an 4 cor.

Prețul unui exemplar 10 fileri.

Numărul poporal pe 1/2, 2 coroane

nire, pe când pangermanismul poate să fie un bine.

În adevăr, ce rău ar putea rezulta pentru omenire din creierea Germaniei-mari? Nicunul, deoarece Germanii nu umblă după cuceriri, ci caută să și asigure o pace îndelungată și un trai liniștit. Dimpotrivă popoarele Europei ar câștiga mult din realizarea idealului german; căci Franța n'ar mai putea turbura continentul nostru cu războaiele ei, Rusia n'ar mai umbla după cuceriri, Anglia n'ar mai fi atât de arogantă și brutală... În special noi, Românii am trage mari foloase

Un singur pericol pare a ne amenința din partea Germanilor și anume: *imigrările lor spre țările din Europa centrală*, cari au încă o populație rară, și copleșirea elementelor indigene prin cele germanice. Este ușor de înțeles, că Marea Germanie va căuta să proteje pe fiii săi pe toate căile și să impue popoarelor din Europa centrală ca să le dea tot soiul de avantaje, ba chiar și dreptul de a cumpăra imobile rurale... Acest pericol va deveni real numai după jumătate de secol, când populația Germaniei va fi îndoită; însă până atunci popoarele amenințate vor putea lua măsuri de apărare, organizându-se pe toate terenurile și federalizându-se între dănele. *Federația balcanică*, dacă s'ar înfiptui astăzi, ar avea o întindere îndoită cât a Germaniei mari și o populație de peste 100 mil.; ea deci ar fi destul de puternică spre a putea împiedeca tendințele de acaparare ale Germanilor. În același timp, Latinii apăsari ar putea forma o *Uniune latină*, care de asemenea ar căuta să stavilească tendințele de expansiune germanică. În fine, Germania mare va căuta fără îndoială să ia dela Anglia câteva colonii cu climat moderat pentru a avea unde să-și trimeată plusul populației, ceea ce va contribui mult la micșorarea curentului de emigrare către Europa orientală.

Să nu avem deci nici o grije de pericolul german; căci el este îndepărtat și se poate evita. Dincontră, panslavismul amenință Europa chiar astăzi, deaceia trebuie nimicit cât mai este vreme.

I. G. Tufescu.

Doi bravi Bucoveneni.

Cu prilejul ocupației rusești.

D. Dr. Eusebiu Popovici, deputat și director al liceului românesc din Suceava, este unul din acei cari nu au părăsit orașul, în timpul când Rușii au năvălit țara și prezența, ca și bărbăția ce d-sa a arătat, în această ocazie nu puțin au contribuit la ușurarea greutăților și primejdiilor ce amenințau pe concetățenii săi...

...Românii nu s'au clintit dela postul și datoria lor, iar între aceștia trebuie să punem în primul loc pe d. Dr. Eusebiu Popovici, pe părintele paroh Mihail Sârbul și pe atâția alții.

Donă vechi cunoștințe ale noastre acești bucovineni.

D. Dr. Eusebiu Popovici este unul dintre fruntașii provinciei și făcea parte din partidul național care urmărea ridicarea elementului românesc și îngrădirea atotputerniciei rutene, care amenința să acapareze totul, — școala, biserica, administrația, — în Bucovina.

Căci acesta era și va fi poate și după război, pericolul cel mare care primejduiește vechiul pământ moldovenesc. Priviți statisticele și veți vedea imediat, că Românii au ajuns în minoritate, în țara lor.

Iată aici pe acea a dlui Morariu:

La 1774, erau în Bucovina 75 mii locuitori, dintre cari 63.700 Români, 8400 Ruteni și 2900 alți străini, printre cari 526 Evrei. La 1800, Românii sunt 150.000 și celelalte naționalități ating cifra de 48.481. La 1848, Românii ajung la 209.293 de suflete, Rutenii la 108.907 și străinii ceilalți la 59.381, între cari 11.580 Evrei.

La 1880, dintr'un total de 367.453 de locuitori, avem 190.005 Români — adică o scădere, — 239.690 Ruteni — o creștere prin urmare de inai mult de 50 la sută și 138.758 alți străini.

În sfârșit, în 1910, populația Bucovinei se descompune astfel:

273.254	Români
305.101	Ruteni
102.912	Evrei
65.932	Germani
47.723 alți străini (Poloni, Unguri, etc.)	

...D. Dr. Eusebiu Popovici este unul din promotorii acestei lupte și campaniile sale, pentru rededeptarea sentimentului național, atât în dieta Bucovinei, cât și în presă, sunt cunoscute.

Invazia rusească a găsit pe d. Dr. Popovici, la datoria sa, iar alături de d-sa, în acea mândră Suceavă, în care se ungeau domnii Moldovei, găsim pe părintele Mihail Sârbul.

Războiul a surprins pe acest bun român bucovinean, în mijlocul activității ce o desfășură pentru fundarea unei puternice societăți economice-culturale, pentru întărirea elementului românesc din Bucovina.

Și era neobosită, neînfrântă râvna ce părintele Sârbul pune pentru aducerea la îndeplinire a scopului ce urmărea. Venise de mai multe ori în țară, unde obținuse un sprijin multumitor, din partea tuturor și tocmai când credea să poată pune piatra fundamentală a patriei societății, în Suceava, iată se încep și ostilitățile.

Când Rușii au intrat însă în cetatea lui Ștefan cel Mare, — ea care văzuse atâtea invazii și numai cazacilor nu le dăduse adăpost între zidurile ei, — părintele Sârbul nu a plecat, iar când orașul a fost amenințat să fie incendiat și începutul se făcuse deja cu o casă mare situată lângă primărie, tot cucernicul preot român este acel care a alergat la comandantul rus, spre a-i cere îndurare.

Ca vechii mitropoliți, acum când Suceava a fost despoiată de glorie și de fastul de odinioară, părintele Sârbul s'a dus implorând mila și protecția pentru cei de aceeași lege cu năvălitorii și glasul său blând a fost ascultat.

Iar lângă dânsul stătea, d. Dr. Eusebiu Popovici, directorul liceului din Suceava și astfel, și în acest prilej, biserica și școala românească din Bucovina au mers mână în mână.

Acestor doi buni români, unul preot — slujitor al credinței, cellalt profesor — luminător al poporului se datorește faptul că Suceava a scăpat cu odoarele ei, de prăpastia ce o amenința și dacă o spunem aici, nu o facem pentru a le aduce laude, cari i-ar jigni poate în modestia lor.

Amândoi nu și-au făcut decât datoria către patrie și dorim tuturor bunilor Români să facă și să se poarte ca dânsii.

„Steagul”

Neutralitatea României.

— Din presa grecească. —

Ziarul „*Nea Alithia*”, care apare în Salonic, vorbind despre *tratatul încheiat între Serbia, Grecia și România* scrie:

— Situația României este azi foarte precară. Ea este așezată între ciocan și nicovală. Pe de o parte este tripla înțelegere care o invită să se alătureze ei și pe de altă parte sunt Austro-Germanii, cari îi propun neutralitatea.

România nu poate avea nici o încredere în Rusia, fiindcă amintirea amară dela 1878 — când pentru a o recompensa pentru sprijinul ei, imperiul de nord îi răpi frumoasa provincie a Basarabiei populată numai cu Români — este încă vie la Români.

Este adevărat, că o înțelegere pentru salvagardarea echilibrului balcanic a fost încheiată între România, Grecia și Serbia și are drept clauză principală *obligația Serbiei și Greciei de a ataca Bulgaria, dacă aceasta din urmă ar invada în România*. Dar, nu trebuie uitat că această înțelegere se referă la vremuri normale și nu la o epocă turburată ca aceea prin care trecem.

Dacă Bulgaria atacă România pentru a-i lua Dobrogea, datoria Greciei este desigur să alerge în ajutorul României; dacă România se declară pentru tripla înțelegere și atacă Austro-Ungaria, cu scopul de-o acupa Transilvania și alte provincii pentru a-și mări teritoriul și populația, atunci, cu toate că echilibrul balcanic ar fi rupt, tratatul încheiat între România, Serbia și Grecia va fi denunțat și Grecia nu va avea să intervină dacă România va fi invadată de Bulgari.

România știe că această chestiune nu poate fi rezolvită altfel și iată de ce cu toată dorința ei de a intra în joc, ea va fi forțată să păstreze neutralitatea până la sfârșitul războiului.

Manifestația de Dum necă în București.

Ciocniri între socialisti și poliție. — Răniri și arestări.

Pe Duminecă socialistii sindicaliști bucureșteni anunțaseră o întrunire în grădina Cismigiu. Poliția, temându-se de desordini pe străzile capitalei, a comunicat biroului adunării încă de Sâmbătă că nu va mai îngădui nici o manifestație pe străzile orașului.

Cu toate aceste sindicaliștii au luat hotărârea de a nu lua în seamă ordonanța poliției și de-a face, cu toate dispozițiile autorităților manifestație pe stradele capitalei.

Hotărârea aceasta a avut de urmare încăerări sângeroase și arestări regretabile.

Sindicaliștii, și-au făcut apariția pe bul. Elisabeta încă dela orele 9 dimineața deși întrunirea fusese convocată pentru orele 10. Ei se așezaseră în fața poliției în mai multe grupuri având conducători pe căpeteniile socialiste cunoscute.

Incercările lor de a pătrunde în grădină au fost zadarnice întru cât toate intrările erau ocupate de soldați și de ofițeri de poliție. Unii au încercat să pătrundă prin intrările îndepărtate dar și acolo au fost împinși de poliție. D. Corbescu, prefectul capitalei comunică sindicaliștilor încă odată că manifestațiile sunt oprite și-i roagă să se răspândească în liniște. Ei nu vor să se împrăștie și se retrag înspre hotel Prințiar. Se fac patrulă de jandarmi cari încearcă să libereze strada. Atunci grupul dela Prințiar se repede asupra jandarmilor, încercând să-i dezarmeze. S'a produs o ciocnire al cărei rezultat a fost, cum era de așteptat, punerea pe goană a sindicaliștilor. Atunci ei, după cum erau învoiți mai dinainte, s'au îndreptat înspre halele centrale. Poliția și jandarmii s'au luat după ei. Între Institutul medico-legal și hala Ghica s'au adunat vre-o mie de sindicaliști. Poliția i-a rugat din nou să se împrăștie, dar ei au răspuns cu fluerături și prin aruncături de cărămizi. Jandarmii atunci i-au împrăștiat.

Al treilea loc de întâlnire era în calea Văcărești colț cu calea Dudești, fixat de mai înainte.

În acest punct, sindicaliștii au venit prin două părți deosebite. Poliția i-a împiedecat însă să se unească. Sindicaliștii au început să lovească cu bastoanele și cu pietrele pe jandarmi și pe sergenții de oraș, rănind pe mai mulți dintre ei. Văzând pe camarazii lor răniți jandarmii și sergenții au ripostat lovind pe turburători cu patul puștilor și împingându-i în diferite direcțiuni. Sosește un nou grup de sindicaliști, cari încep să arunce cu bastoanele dela distanță. Cunoscutul agitator Christescu a tras un foc de revolver, din fericire însă fără a răni pe nimeni.

Căpeteniile sindicaliste Pop, Barbu, Eftimiu, Moscovici, Eftimiu și alții. Christescu după ce a prim-procuror Diaconescu au fost arestați Pop, Moscovici, Eftimiu și alții Christescu după ce a

tras focul de revolver a reușit să se strecoare și să se facă nevăzut.

Răniții au fost transportați la spitalul Colțea; iar arestații conduși la prefectura poliției capitalei.

Respinsi și de aci sindicaliștii s'au dus în str. Regală spre a face o manifestație ostilă la ziarul „Epoca”. În str. Regală au fost împinși din nou de poliție, care i-a respins și de astădată și i-a împărșiat. Publicul, care a asistat la desordinele provocate de sindicaliști în bul. Elisabeta, în piața Ghica, în calea Dudești și în str. Regală a vestejit în gura mare purtarea lor.

După ce sindicaliștii au fost împărșiați d. Dr. Rakowski a venit la poliția capitalei cerând liberarea arestaților. Cei arestați din ordinul dlui prim-procuror au fost însă dați judecății pentru ultraj și lovirea agenților forței publice în exercițiul funcțiunii lor.

Arestatții vor fi trimiși parchetului.

Au fost răniți: subcomisarul Vădăsteanu, dela circ. VI de periferie, care are o ureche ruptă și este internat la spitalul Colțea. Un jandarm a fost rănit atât de rău încât nu se mai poate mișca.

Pe când se transportau la comisariatul circ. 26 mai mulți arestați, au intervenit dnii Marinescu și Constantinescu tapiter, cari au sărit asupra sergenților și agenților forței publice, lovindu-i. Atunci au fost arestați și aceștia și înaintați poliției.

Un grup în frunte cu d. Dr. Rakowski, a rupt niște uluci din bulevardul Domniței și apoi au pornit-o pe bulevardul Carol și str. Biserica Enei, hui-duind în dreptul ziarului „Actiunea”.

Au fost arestați treizeci de sindicaliști, din cari au fost menținuți arestați numai cei în sarcina cărora s'a găsit fapte precise.

Războiul.

Telegrame oficiale.

Biroul telegrafic ungar ne trimite spre publicare următoarele telegrame oficiale:

Budapesta, 16 Iunie. — Se comunică dela cartierul general:

Pe frontul rus: În Galiția, deși au opus cea mai tenace rezistență Rușii n'au putut să-și mențină pozițiile față de marea ofensivă a trupelor aliate. Rămășițele corpurilor de armată rusești înfrânse se retrag peste Cewkow, Lubatzow și Jaworow, urmărute fiind de victorioasele noastre trupe. Spre sud dela drumul Lembergului azi noapte armata lui Böhm-Ermoli a luat cu asalt pozițiile rusești pe întreg frontul și a respins inamicul peste Sadowa-Visnia și Rudkin. Luptăm pe terenul dinaintea capului de pod spre sud dela Nistru. Ieri dimineață trupele armatei lui Pflanzer au luat Nizniow. Luptele și ciocnirile date până acum în luna lui Iunie au rezultat o pradă bogată. În general am capturat dela 1—15 Iunie 108 ofițeri și 122 mii 300 soldați de rând, 53 tunuri, 187 mitraliere și 58 trăsuri pentru muniție.

Pe frontul italian: Italienii au încercat noi atacuri izolate, dar i-am respins pretutindeni și anume: dealungul Isonzoului la Monfalcone, în apropiere de Sagrado și Plava, la frontiera Carintiei spre ost dela Plöcken, pe teritoriul dela frontiera Tirolului la Pentelstein.

Berlin, 16 Iunie. — Se comunică dela marele cartier general:

Pe frontul occidental: Infrângerile Rușilor au stimulat pe Francezi și Englezi să atace din nou cu mari forțe în multe puncte ale frontului vestic. Spre nord dela izalul dela Belleward, lângă Ypern, Englezii au reușit să ne împingă puțin din pozițiile noastre; aci lupta e încă în curs. În schimb, două atacuri a patru divizii engleze date împotriva pozițiilor noastre în regiunea dintre drumul Estrayres-La Bassée și canalul La Bassée s'au prăbușit complet. Vitezele noastre regimente din Westfalia și detașamente ale gardei sosite aci după crâncene lupte de baionetă au respins complet asaltul. Inamicul a suferit pierderi grave; au capturat numeroase mitraliere și o aruncătoare de bombe. După infrângerile suferite în zilele de 13 și 14 a l. c. inamicul n'a mai cutezat să se apropie de pozițiile noastre de pe înălțimile Loretto apărate cu multă tenacitate de soldații din Baden. Lupta ce se dă lângă Moulin Sous Touven e încă în curs. În Vosgi, tentativa inamică de spargere a frontului în șesul păraelor Fecht și Lauch a eșuat. Acolo mai luptăm încă numai spre nordvest dela Metzeral și la Hilsenfirt; de altfel și până acum atacurile au fost respinse.

Pe frontul oriental: Am paralizat atacurile date împotriva pozițiilor germane în sectorul Dawina (spre sudost dela Mariampol), spre ost dela Augustowo și spre nord dela Bolymow. Atacul nostru dat pe frontul

Lipowo-Kalwarja, progresează. Am ocupat numeroase localități, am capturat 2040 Ruși și 3 mitraliere.

Pe frontul sudoriental: Spre nord dela cursul superior al Vistulei, trupele locot.-generalului Woyrsch au respins atacurile date împotriva pozițiilor noastre ocupate dela Ruși în ziua de 14 Iunie. Ieri, armatele rusești înfrânse pe întreg frontul între San (spre ost dela Sambor) au încercat să oprească urmărirea din partea armatelor aliate. Către seară, după lupte crâncene i-am isgonit pretutindeni din pozițiile lor. Urmărim inamicul în sectoarele Cieplitze, (spre nord dela Sieniawa), Lubatzow, Zawadoroska (spre sudost dela Niemirow), spre vest dela Jaworow și spre vest dela Sadowa-Visna. Incepând dela 12 Iunie, armata locot.-generalului Mackensen a capturat peste 40 mii Ruși și 69 mitraliere. Rușii au cucerit câțva teren între mocirelele Nistrului și Zurawno. Aci situația generală e neschimbată.

Presă franceză și situația Rușilor.

Berlin. — Din Zürich se anunță: Presă franceză continuă a comenta situația Rușilor în Galiția. Maiorul Civrieux scrie în „Le Matin” că dincolo de San și Vistula numai linia Bug oferă un sprijin sigur pentru o nouă și puternică linie de apărare. Sunt însă speranțe că Rușii nu vor fi nevoiți să se retragă până acolo, spre a rezista Germanilor. Trupele germane, cari înaintează încontinuu de 35 zile, vor trebui să se oprească în cele din urmă.

Generalul Cherfils declară în „Echo de Paris” că și în cazul când Rușii ar evacua Lembergul și Galiția, Franța nu ar avea nioi un motiv de a se neliniști.

România și Dardanelele.

Berlin. — „Journal de Genève”, publică scrisoarea unui român, în care se spune că interesele românești în Dardanele și Bosfor sunt identice cu cele germane și austriace. Atâta timp cât aceste strâmtoări sunt stăpânite de Turcia, trecerea liberă — din cauza concurenței marilor puteri — nu va fi amenințată. Dacă însă Rusia se stabilește la Constantinopol, România ar cădea sub stăpânirea rusă.

Planul de operațiune al flotei italiene.

Genf. — „Journal de Genève” scrie că flota italiană a părăsit Adria încă înainte de a se fi declarat războiul, temându-se că în lipsă de puncte de razim va fi periclitată din partea flotei austro-ungare. Flota italiană s'a retras la Tarento și în porturile italiene au rămas numai unități mai mici. Comandamentul flotei italiene nu ține de necesar, ca flota să înceapă acțiuni aventurioase, ci ca flota franceză la Malta, ea va aștepta momentul potrivit în Tarento. Singur numai crucișătoare mai mici fac excursiuni din când în când spre țărmul dalmatin, ca să pricinuiască acolo pagube.

Probabilitatea pentru începerea unei acțiuni în Marea Adriatică din partea flotei italiene e dată numai în cazul, când armatei italiene i-ar reuși să-și facă drum spre Triest. În acest caz armatele de pe uscat ar încerca împreună cu flota să ocupe Triestul. Aceasta ocupare însă întâmpină dificultate în faptul că în apropierea Triestului se găsește portul puternic Pola.

Deocamdată detașamentul de vase italiene și franceze vor încerca ca prin un atac surprinzător asupra litoralului dalmatin, să silească flota austro-ungară să iese din portul dela Pola și să ia lupta în marea deschisă.

Rusia și Bulgaria.

Salonic. — Ziarele se arată foarte indignate de ofertele pe cari le face Rusia — prin ziarul „Rietch” — Bulgariei, promițându-i linia Enos-Midia, Macedonia sârbească și regiunile Drama, Seres, Florina și Castoria. Ele spun că „a promite e nobil...” însă darul promis nu se poate dărui.

Sofia. — Savinsky, ministrul Rusiei la Sofia a vizitat pe d. Radoslavoff. În cursul întrevederii, care a durat două ceasuri, Savinsky a dat președintelui cabinetului bulgar explicații asupra textului propunerilor triplei-înțelegeri.

D. Radoslavoff a primit de asemenea pe contele Tarnowsky, ministrul Austro-Ungariei, care i-a cerut informații relative la linia de conduită ce va adopta Bulgaria după aceste propozițiuni. Președintele consiliului a asigurat pe ministrul austro-ungar că Bulgaria nu va modifica cu nimic politica ei de neutralitate pe care a urmat-o până acum.

„New-York Herald” despre atitudinea Italiei.

Roma. — Ziarul „New-York Herald” vorbind de atitudinea Italiei o lingusește astfel: Fără grabă, în liniștea cea mai desăvârșită, după îndelungă și matură chibzuială, Italia a hotărât să urmeze calea pe care i-o arată datoria sa — interesele și onoarea sa.

Nimic n'a putut s'o împiedece, nici promisiunile nici amenințările, și nici intrigele din lăuntru sau afară. Ea a ascultat de trecutul său spre a-și făuri un viitor mai puțin fericit.

Toate acestea vor alcătui o mare dată în istorie.

Anglia va lupta până la sfârșit.

Berlin. — „Daily Chronicle” anunță din Melbourne: Primul ministru australian răspunzând în cameră la o interpelație a declarat că nu e aplicat să facă întrebare la guvernul englez, că sub ce condițiuni ar fi gata să încheie pace cu statele beligerante, pentru că această întrebare ar da prilej la interpretări greșite. Primul ministru și-a terminat discursul între aprobările cele mai vii, cu cuvintele:

— Suntem hotărâți să purtăm războiul până la sfârșit și s'au ne vom ajunge scopul sau vom peri.

Rusia chiamă sub arme toate rezervele.

București. — După o știre din Iași, țarul a dat în zilele trecute un ucaz prin care chiamă sub arme pe toți rezerviștii până la anul 1896 în guvernamentele Kursk, Jekaterinoslav, Nijni Novgorod și Timbirsck.

Iași. — Călătorii, cari sosesc din Rusia confirmă știrea că în vremea din urmă s'au trimis mari transporturi de muniție pe frontul rusec din Galiția. După cum se vestește, aceasta muniție a fi fost trimisă Rusiei de Francezi și Englezi prin portul dela Archangelsk.

Înțelegere greco-sârbo-munte-negreană în chestia albaneză.

Lugano. — Lui „Secolo” i se comunică din Roma, că o înțelegere s'a făcut între Serbia, Grecia și Muntenegru relativ la chestia împărțirii Albaniei. Aceste state protestează împotriva acelor cari nu vor să respecte hotărârile dela Londra. Ele invită Franța și Anglia ca nici ele să nu tolereze o atare încercare.

Lupte la frontiera albanomunte-negreană.

Sofia. — Se anunță din Cetinje: La frontiera albanomunte-negreană s'au dat din nou lupte. O bandă albaneză a atacat garnizoana munte-negreană din Diskovitz, care, însă, după lupte crâncene a reușit să respingă pe Albanezi. În această luptă au fost uciși vre-o 100 Albanezi, dar și pierderile Muntenegrenilor sunt considerabile.

Tratativele dintre România și Rusia au fost reluate.

Lugano. — Lui „Secolo” i se comunică din București: Convorbirile ce au avut loc între regele României și ministrul Rusiei din București par a confirma părerea că tratativele dintre România și Rusia au fost reluate.

Prințul Gheorghe al Greciei despre aspirațiunile Greciei

Lugano. — Prințul Gheorghe al Greciei a sosit ieri din Paris la Bari, de unde a plecat cu crucișătorul „Gerax” la Atena. Înainte de plecare prințul Gheorghe a acordat un interview unui colaborator a lui „Corriere della Sera”. Lăudând armata italiană prințul a declarat ziaristului italian:

— „Situația în Grecia e excelentă, poporul în deplină conștiință a responsabilității sale și cu deplină încredere așteaptă ora hotărâreii, — care dacă regele nu s'ar fi îmbolnăvit ar fi bătut de mult. Alegerile generale vor da expresiune intențiunilor, dorințelor și aspirațiunilor poporului și dorinței de acțiune a țării

La întrebarea dacă d. Venizelos va lupta împotriva cabinetului Gunaris, prințul a răspuns:

— „Nu, aceasta nu se va întâmpla. D. Venizelos nu dorește să provoace vrajba internă, ci să consolideze unitatea națiunii. D. Venizelos se va înțelege cu Gunaris și în deplină înțelegere cu el va indica națiunii căile, cari o vor duce la scop. Grecia nu dorește altceva, decât ceea ce i se cuvine după dreptate. Ea pretinde recunoașterea suveranității nelimitate asupra ținuturilor, despre cari din o anumită parte se declară, că le-ar avea în posesiune pe nedrept.

Printul a mai daos:

— „Și Epirul de sud e o parte întregitoare a Greciei. Dovadă în această privință e, că Italia a redus blocarea țărmlui albanez numai la partea spre nord de Valona. Dealtfel soarta Greciei e legată indisolubil de soarta celorlalte popoare din Balcani, dar mai cu seamă de soarta României”.

INFORMAȚIUNI

Arad, 17 Iunie 1915.

Reverie.

In raze și umbre bizare
Surâde nostalgic veranda,
Iar palida Wanda
Stă singură-acum și coase
Cu albă mătase....
Stă singură-acuma și coase
Stă singură Wanda....
Și ca și în ora când el a pornit,
Coboară acelaș bizar asfințit
Și umple cu soare veranda
Și umple cu umbre veranda....

Pe leneșă ei otomană
Ea cântă, suspină și coase
Ca 'n zile frumoase....
Și lunecă acul de aur
Ca visele ei cari o mint....
Și lunecă acul de aur
Prin scumpe mătăsuri arabe,
Lăsând pe-a lui urmă podoabe
Și-albine și fluturi de-argint
Înfipti în mătase,
In neagra, în fina mătase
In care ca zilele-și coase....
Și lunecă acul de aur,
In ziua ce moare,
Cum fulgeră giunghiul o clipă,
Prin inima unei fecioare....

Fugarele raze se joacă
Scăldând în lumină buiacă,
Pantofii-i de blană de jder
Și sinii ei albi, desveliti....
Iar ea se gândește posacă,
Cu suflet stingher
La mândrii rășboinici ce pier,
La bieții rășboinici ce pier....

Culcată, îl stă la picioare,
O neagră, trândavă ogarcă,
Ce par'că
Visează păduri seculare
Și lungi vânători princlare....

Amurgu 'n floare veranda,
Iar Wanda
Privește măhnită pe stradă
Și par'că așteaptă să-l vadă
La poarta înaltă,
Pe cel ce ea n'o să-l mai vadă

Iar acul de aur
Lucește înfipt în mătase,
In neagra, în scumpa mătase....

A. Cotruș.

Inmormântarea unui erou bucovinean. Ni se scrie din Cașovia: Rănit în războiu, după grele suferințe de 3 luni de zile, tânărul abiturient **Victor Colesniuc**, cadet în rezervă la reg. de inf. nr. 41, și-a dat blândul său suflet, în brațele jalnicilor săi părinți, Vineri în 11 Iunie, într'unul din spitalele din Cașovia. Născut în anul 1894, în satul Mănăstirea-Humora din Bucovina, eroul căzut a fost fiul învățătorului dirigent **Petru Colesniuc**, unica nădejde a obidaților săi părinți, cari avizati fiind despre starea gravă a iubitului lor odor, au alergat să-l mai vadă odată, nebănuind, că îl vor petrece la locul, de unde nu mai este întoarcere.

Inmormântarea s'a făcut Sâmbătă, în 12 l. c. d. a. la orele 3, cu toată pompa militară, în prezența întregului corp ofițeresc, cântând pe drum orchestra militară a reg. 34. A participat mult public civil și militar, cum și damele ofițerimeii. Cosciugul a fost împodobit cu două cununi: una a corpului ofițeresc, pe pantlică cu inscripția: „**Ultimul salut bravului nostru coleg**”, iar a doua, a părinților, purtând inscripția: „**Scumpului și neuitatului nostru fiu Victor, mort pentru patrie și împărat**”.

Pogrebania i s'a făcut în parcul dinaintea spitalului garnizoanei, prin vrednicul preot militar al

garnizoanei **Romul Popoviciu**, după ritul gr. or. român, cu toată demnitatea, cântând ceremoniile și cântările funebrele, cantorul militar **Gheorghe Lipovan**, cu mult simț și cu voce plăcută lirică. A cântat și inv. gr. cat. **Dionisie Lucaciu**, foarte bine. Acest inv.-glotaș a venit împreună cu oficiantul superior de poștă **Const. Murariu**, să deie și ei ultimul onor unui copil de dascăl român.

Indușătorul panegiric rostit de simpaticul preot celebrant, a ridicat vaza preotului român în fața străinilor și a celorlalți preoți militari de alte confesiuni, cari au fost prezenți la această înmormântare românească, în acest oraș, unde înainte de războiu, poate nici că s'a mai văzut preot român. După panegiricul, ce a stors lacrimi din ochii tuturor, dar mai vârtos din ochii întristaților părinți, v.-colonelul adânc emoționat a condoleat părinților eroului, apoi conductul s'a pus în mișcare cu cântarea „**Omul ca iarba....**” cântată duos de cantorul Lipovan.

Vouă, jalnici părinți, cari ați jertfit pe altarul patriei ce ați avut mai scump în lume, vă zic cu poetul: Eroi au fost, și vor să mai fie...” Erou a fost și fiul vostru **Victor**! Dzeu primească-vă jertfa și vă mângâie. Tânărului erou **Victor Colesniuc**, Tie-i somnul lin. Dzeu să-l ierte! **Dilu.**

Asentarea glotașilor de 18 ani. Comandamentul de întregire de honvezi din Arad a fixat pentru asentarea glotașilor de 18 ani și a glotașilor din clasa B) născuți în anii 1896—1873, cari au întârziat dela controalele ținute până acum și locuiesc de prezent în Arad, zilele de 29, 30 Iunie și 1 Iulie. Toți acei glotași, pe cari îi privește aceasta dispoziție și nu primesc până la 25 Iunie, chemarea în scris pentru asentare, vor avea să se prezinte în acest scop la secția militară a primăriei Arad.

Asentările se vor ține în zilele înșirate mai sus, la 7 ore dimineața, în sala din parter din partea nordostică a palatului primăriei.

Partidul lui Venizelos a leșit învingător la alegerile electorale. „*Daily Chronicle*” anunță că în vechea Grecie d. Venizelos a obținut o mare majoritate de mandate la alegerile electorale. Aci partidul venizelozist a obținut 172 mandate, câtă vreme guvernul Gumaris a obținut numai 69. Rezultatul alegerilor din 77 circumscriptii electorale în Macedonia e încă necunoscut.

Din Atena se comunică următorul rezultat al alegerilor electorale: din 316 deputați parlamentari 193 sunt venizelozisti, 100 guvernamentali, iar ceilalți 23 sunt de diferite partide.

Aeroplan străin deasupra com. Cetate (România). Ni se anunță din Craiova: Un aeroplan a trecut deasupra comunei Cetate, îndreptându-se spre răsărit.

† **Ille Hociotă**, învățător pensionat, a încetat din viață în 1/14 Iunie, în etate de 76 ani, în al 54-lea an de căsnicie și împlinind 40 de ani în serviciul școlii și al bisericii. Inmormântarea s'a făcut în 3/16 Iunie în cimiterul bisericii mari din Săliște. — Odihnească în pace!

Alegere de preot. Duminecă în 31 Mai (13 Iunie), a decurs alegerea de capelan în frunțașă comună Giulvez, dieceza Caransebeșului. Insufletirea poporului față de candidatul **Nicolae Brănuțiu** s'a manifestat în unanimitatea voturilor, cu care a fost ales, și de care suntem convingși — se va dovedi demn iubitul nostru ales. — *Un alegător.*

Cenzură. D. Dr. **P. Licărețiu** a depus în 14 l. c. examenul de avocat cu succes bun înaintea comisiei cenzurătoare din Budapesta. — Felicitări!

Domnul maior Fleșariu către soldați. Am primit la redacție un număr din „*Salzburger Volksblatt*”, în care găsim tipărită vorbirea patriotică a domnului maior ces. și reg. **George Fleșariu**, adresată soldaților din batalionul de nou format al regimentului de infanterie numărul 59, instruat de domnul maior și trimis pe câmpul de războiu. Domnul maior a vorbit cu multă căldură despre unitatea monarhiei, care nu se mai manifestă astăzi decât numai în armata comună, și despre moștenitorul de tron, asasinat de Sârbi, **Francisc Ferdinand**, speranța tuturor popoarelor din monarhie, apoi în frumoase cuvinte a îndemnat soldații să se poarte cu vitejie pe câmpul de războiu, sacrificându-se cu dragă voe pentru tron și monarhie!...

Retragerea primului ministru bavarez. In cercurile politice din München se pretinde a ști, că primul ministru bavarez Hertling își va da dimisia în cele mai apropiate zile, fiindu-i sănătatea sdruncinată. Urmasul lui Hertling va fi probabil actualul ministru de interne bavarez Soden.

Ultima oră.

TRATATIVELE DINTRE ROMÂNIA ȘI RUSIA.

București. — Ziarul „*Dimineța*” publică un articol în care se fac unele relațiuni asupra tratativelor ce ar fi urmat între România și Rusia, și asupra unor conversațiuni ce ar fi avut loc între d. I. Brătianu și ministrul Rusiei la București, pe tema acestor tratative.

Articolul „*Dimineței*” este datorit dlui **Gaston Richard**, corespondentul ziarului parizian „*Le Temps*”.

ARMATA BÖHM-ERMOLLI IN FATA GRODEKULUI.

Budapesta. — Dela cartierul presei se anunță: Inaintând aripa noastră dela apus, armatei generalului **Böhm-Ermolli** i-a reușit să treacă peste linia **Sadowa—Vișnia**, inaintând cu 25 kilometri pe drumul ce duce la **Lemberg**. Direcția inaintării acestei armate e **Grodek**, iar cealaltă armată inaintează spre **Rawaruska**.

ITALIENII ATACĂ TRIENTUL.

Viena. — Din atacurile pornite de Italiani în *Iudicaria*, în regiunea *Ala* din valea *riului Etsch* și pe *platoul Folgaria-Lavaronne*, se poate concluda că Italianii duc un atac concentrat împotriva *Trientului*.

STAREA SANITARĂ A REGELUI GRECIEI E CRITICĂ.

Atena. — Starea sanitară a regelui Greciei e iarăș critică. Temperatura s'a urcat la 37.4, iar pulsul bate 104 pe minută, încetând deseori, rana secreționează un puroiu des. Simptoamele catarului de stomac și a boalei de rinichi se arată încă.

Redactor responsabil: **Constantin Savu.**

POȘTA ADMINISTRATIEI.

Alexandru Luncan, Bârgăul de jos. Am primit 28 cor. în abonament până la 31 Octomvrie 1915.

POȘTA REDACTIEI.

E. Sibilanu. Vă mulțumim călduros pentru interesul ce purtați față de ziarul nostru, dar articolul din urmă nu-l putem publica din motive de ordin militar politic.

Ad. B. — 1. Înțelegem marea îngrijorare ce vă muncește. Fiți însă cu puțină răbdare, căci în curând veți fi deplin lămuriti și — mulțumiți. 2. Convenția României despre care vorbești a fost sfârșită de mult, în cursul războiului balcanic. In consecință, nimic nu o mai leagă. 3. Orice nuntă urmează a se face numai după ce s'au luat toate pregătirile necesare; aceasta se referă și la cazul de care faceți amintire.

Cărășanul. — După informațiile ce deținem din anturajul ministrului de războiu, poporul român din întrecăgă monarhia a dat țarei, până acum, peste 600 mii de soldați. Câți au murit până acum nu știm,

ANUNT.

O preoteasă văduvă, modestă, fără copii, caută loc ca

ECONOAMĂ

la vre-un preot sau învățător. Se angajază eventual și ca crescătoare la copii. Adresa la administrația ziarului.